

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8772/2022
05.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председник већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ... чији је пуномоћник Љубомир Михаиловић, адвокат из ..., против тужених-противтужиља ББ, мал. ВВ, чији је законски заступник мајка ГГ и ГГ сви из ..., чији је пуномоћник Сања Калчевић Зотовић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 93/22 од 04.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца – противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 93/22 од 04.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужених-противтужиља за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 488/20 од 19.10.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање деце плаћа месечно износе од 800 евра за ББ и 650 евра за мал. ВВ, укупно 1.450 евра, почев од 19.10.2021. године, сваког 01-ог до 05-ог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун тужене ББ и законске заступнице мал. ВВ, мајке ГГ. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужених у делу у ком су тражиле да се обавезе тужилац да на име свог доприноса за издржавање деце плаћа месечно износ од 2.500 евра за ББ и 1.500 евра за мал. ВВ, укупно 4.000 евра, почев од 26.05.2016. године па до 19.10.2021. године, као и за износе преко досуђених износа од 800 евра за ББ и 650 евра за мал. ВВ. Ставом трећим изреке, одређена је привремена мера, па је обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање деце плаћа месечно износе од 800 евра за ББ и 650 евра за мал. ВВ, укупно 1.450 евра, почев од 19.10.2021. године, сваког 01-ог до 05-ог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун тужене ББ и законске заступнице мал. ВВ, мајке ГГ, те да привремена мера траје до правноснажног окончања поступка и да евентуално изјављена жалба не задржава извршење решења. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог тужених за одређивање привремене мере којом су тражиле да суд обавезе тужиоца да на име доприноса за издржавање деце

плаћа износ преко досуђеног износа од 800 евра за ББ и 650 евра за мал. ВВ, до тражених 2.400,00 евра за ББ и 1.400 евра за мал. ВВ, укупно 3.800 евра, почев од 06.06.2019. године па убудуће док за то буду испуњени законски услови, сваког 01-ог до 05-ог у месецу за текући месец. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 93/22 од 04.03.2022. године, у ставу првом изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужених и потврђена је наведена првостепена пресуда у делу става првог изреке, којим је тужилац обавезан да на име свог доприноса за издржавање деце плаћа месечно износе од 800 евра за ББ и 650 евра за мал. ВВ, укупно 1.450 евра, почев од 19.10.2021. године, сваког 01-ог до 05-ог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун тужене ББ и законске заступнице мал. ВВ, мајке ГГ, као и у ставовима другом, трећем, четвртном и петом изреке пресуде. Ставом другим изреке, преиначена је наведена првостепена пресуда у делу става првог изреке, тако што је обавезан тужилац да доприносе за издржавање деце ББ и мал. ВВ, плати и за период од 26.05.2016. године до 19.10.2021. године. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужене су поднеле одговор на ревизију у коме су оспориле изнете ревизијске наводе са предлогом да се иста одбије. Трошкове ревизијског поступка су тражиле.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија тужиоца није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се позива ревидент, није ревизијски разлог прописан одредбом члана 407. став 1. ЗПП. Такође оспоравање утврђеног чињеничног стања не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама, тужилац АА и тужена ГГ били су у браку од ...1997. године до ...2017. године. У току трајања брака рођено је двоје деце, ћерке ББ дана ...2000. године и ВВ дана ...2004. године. Породица је до 2008. године живела у ..., потом од 2008. до 2011. године у ..., затим од 2011. до 2016. године у ..., након чега су се преселили у Србију. Пресудом Другог основног суда у Београду П2 2288/15 од 12.12.2018. године, деца су поверена мајци на самостално вршење родитељског права и уређен је начин одржавања личних односа деце са оцем, док је отац делимично лишен родитељског права за одлучивање о питањима која битно утичу на живот малолетне деце. Од 2018. године, тужена и заједничка деца живе у Канади, тако што мал. ВВ са мајком живи у изнајмљеном стану у ..., док пунолетна ББ живи и студира у ... . Тужилац живи у кући своје рођене сестре у ..., а од повратка у Србију је незапослен и пријављен је код НСЗ. Тужилац поседује стан од 74м² у ... бр. .. (који издаје), половину стана од 110м² у ул. ... бр. .. и половину стана од 73м² у ул. ... . По основу извршене поделе новчаних средстава и хартија од вредности између тужиоца и тужене ГГ, на рачун тужиоца уплаћен је износ од 336.131,22 канадских долара који је умањен за износ од 50.000 долара што представља расположиви износ од 286.000 канадских долара. Тужилац живи од продаје вредносних папира преко налога које шаље банци. Тужилац има отворене рачуне у више банака, на којима има на располагању одређена динарска и девизна средства. Нема обавезу издржавања према другим лицима. Тужена ГГ изнајмљује стан од 65 м2 у ... за 1.325 канадских долара, поседују другу половину

стана у улици ... и половину стана од 70м² у ... улици. Није у радном односу, издржава се од уштеђевине. Поделом заједничког рачуна добила је 330.000 канадских долара, а са заједничког рачуна је на свој рачун пребацила 207.000 канадских долара. Нема обавезу издржавања према другим лицима. ББ тренутно похађа мастер студије које се финансирају из заједничког фонда за школовање. За ББ издржавање тужена ГГ месечно издваја 1.500 канадских долара. Тужена ГГ је на име три године школарине за ББ платила износ од 43.300 канадских долара, с тим да је тужилац „ослободио“ 28.000 канадских долара исплату школарине тако што је из заједничког фонда дао налог за исплату. Тужена мал. ВВ је ученик средње државне школе. Годишњи трошкови школарине износе 300 канадских долара. Ваншколских активности нема. За исхрану, тужена ГГ месечно потроши око 1.200 канадских долара, за одећу и обућу мал. ВВ око 200 канадских долара, док за џепарац и за изласке троши око 250 канадских долара. Такође, мал. ВВ користи ортопедске улошке који у Канади коштају 800 канадских долара, а у Србији 200 долара, те треба да носи зубну протезу која кошта 3.200 канадских долара, болује од депресије и анксиозности и посећује психијатра и психолога чији третмани месечно износе 30 канадских долара по сеанси. Ови трошкови су покривени од стране осигурања. Авионска карта Канада – Србија износи 1.700 канадских долара, док релација ... – ... износи 800 канадских долара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су утврдили да основне животне потребе ББ износе 2.291 канадских долара, односно 1.604 евра месечно, док основне животне потребе мал. ВВ износе 1.896 канадских долара, односно 1.327 евра месечно. Имајући у виду утврђене потребе деце, као и породичне и материјалне могућности тужиоца и тужене ГГ, нижестепени судови су обавезали тужиоца да доприноси издржавању ББ у износу од 800 евра, док су његове обавезе у издржавању мал. ВВ утврђене у износу од 650 евра. Првостепени суд је обавезу издржавања досудио од дана пресуђења 19.10.2021. године, пошто је нашао да је тужилац од подношења противтужбе учествовао у сношењу трошкова издржавања деце (плаћао је школарине и одређене ваншколске активности, те да је почео да доприноси издржавању деце од 2018. године, када је привременом мером обавезан да плаћа износе од по 12.500,00 динара по детету). Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду за период доспелости обавезе тужиоца, тако што је обавезао тужиоца да плати и износе на име обавезе издржавања почев од дана подношења противтужбеног захтева 26.05.2016. године, јер је тужилац само делимично доприносио издржавању. Тужилац ће у евентуално покренутом поступку принудног извршења одлуке бити у могућности да докаже да је своје обавезе по овом основу уредно измирио.

Ревизијом тужиоца се оспорава изнето становиште нижестепених судова. Ревидент најпре сматра да је погрешно тужилац обавезан да извршава своју обавезу у иностраној валути, а што је супротно одредбама Закона о девизном пословању. Сматра и да је погрешно примењен члан 162. став 2. Породичног закона. Указује да је одлуком другостепеног суда обавезан на плаћање двоструког износа.

Ревизија није основана.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Обавеза издржавања је одређена у фиксном износу у складу са одредбама члана 162. став 1. Породичног закона, а пошто повериоци издржавања живе у иностранству имају право да изврше избор стране валуте као средства плаћања.

Неоснован је и ревизијски навод да је неправилна одлука о висини издржавања. Ово са разлога што је одлука о издржавању одмерена правилно полазећи од одредбе члана 160. Породичног закона и 162. став 3. истог закона, којим је прописано да се детету мора обезбедити стандард онај који има дужник издржавања. Приликом

одлучивања о висини издржавања судови су имали у виду све околности на које указује ревидент и то висину прихода и друга имовинска права, као и расходе и потребе тужених, те су имајући у виду све околности тужиоца, као даваоца издржавања, утврдили висину његове обавезе. Тужилац је обавезан да доприноси издржавању деце износом који је адекватан потребама деце и могућностима туженог као дужника издржавања. У допринос издржавању деце поред новчаног износа који је у преосталом делу треба да сноси мајка, као носилац самосталног вршења родитељског права, урачунава се и свакодневна брига и активност мајке око неге, исхране и одржавања хигијене, као и друге активности да би се деци омогућили адекватни услови живота и рада. Стога неосновано ревидент оспорава правилност примене материјалног права у делу одлучивања о висини његовог доприноса издржавању деце.

Не стоје ни тврдње ревидента да је пресудом фактички обавезан на двоструко плаћање издржавања за период од доношења привремене мере до пресуђења. Дејство привремене мере је до правоснажног окончања поступка. У извршном поступку тужилац може да се ослободи од плаћања за период од доношења привремене мере до пресуђења уколико докаже да су обавезе извршене.

Са изложеног, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези члана 154. ЗПП, одбио захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер одговор на ревизију није био потребан за ову парницу.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**